

Zmeny zákona o ochrane spotrebiteľa v súvislosti s pandémiou koronavírusu a ďalšie zmeny týkajúce sa problematiky spotrebiteľského práva

Lenka Vačoková¹

Changes in the act on consumer protection related to the pandemic of coronavirus and other changes regarding consumer law

Abstract

The paper focuses on the last changes in the Act No. 250/2007 Coll. on Consumer Protection and amendments to Act of the Slovak National Council No. 372/1990 Coll. on Offences, as amended related to the spread of the pandemic COVID-19 and on the legislation of sale events according to Act No. 102/2014 Coll. on consumer protection in relation to sales of goods or provision of services based on distance and off-premises contracts and amending certain laws. The result of the examined research is the solution of consumer law de lege ferenda, adopting the new consumer protection act.

Key words

consumer protection act, not handling the complaint within the period of the 30 days, sale event

JEL Classification: K 39

Received: 18.11.2020 Accepted: 2.12.2020

Úvod

Dňa 21. júla 2020 nadobudol účinnosť zákon č. 198/2020 Z.z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 (ďalej novela). Týmto zákonom došlo aj k novelizácii zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o ochrane spotrebiteľa). Uvedená novela zaviedla viaceré zmeny, niektoré z nich pre predávajúcich aj spotrebiteľov dost' podstatné. V príspevku sa zameriame najmä na zmeny týkajúce sa reklamácie, a to jednak reklamačného poriadku, a reklamačnej doby. Zároveň sa pozastavíme aj pri problematike nevybavenia reklamácie predávajúcim v zákonom stanovenej lehote, ako aj pri ostatných zmenách zákona o ochrane spotrebiteľa.

Príspevok sa zameriava aj na problematiku právnej úpravy predajných akcií, na novelu, ktorá predchádzala zavedeniu tejto právnej úpravy ešte do pôvodného zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji

¹ JUDr. Lenka Vačoková, PhD, Ekonomická univerzita, Obchodná fakulta, Katedra obchodného práva, Dolnozemska cesta 1, 852 35 Bratislava e-mail, lenka.vacokova@euba.sk

v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, jej východiská, ako aj na aktuálny právny stav.

S vybranými čiastkovými problematikami slovenského spotrebiteľského práva autorka súčasne rieši aj otázku nielen potrebnej novelizácie zákona o ochrane spotrebiteľa, ale najmä nevyhnutnej unifikácie spotrebiteľského práva v Slovenskej republike, ktoré považuje za značne roztrieštené vo viacerých samostatných zákonoch, a tým pádom pre spotrebiteľov nejasné, nejednoznačné, či komplikované.

1 Metodika práce

Cieľom predmetného príspevku je poukázať na nedávno uskutočnené, ako aj niektoré staršie zmeny zákona o ochrane spotrebiteľa. Ide o zmeny týkajúce sa podnikateľov súvisiace s opatreniami proti pandémie koronavírusu zavedené novelou, a to najmä o zmeny týkajúce sa reklamačnej lehoty a zavedenia tzv. druhej šance pre podnikateľov v prípade menej závažného porušenia ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Čiastkovým cieľom tohto príspevku je aj zhodnotenie právnej úpravy predajných akcií na Slovensku, ktorá bola zavedená do zákona o ochrane spotrebiteľa poslaneckou novelou ešte v roku 2013.

Na splnenie stanovených cieľov sme zvolili vedeckú metódu analýzy pri skúmaní aktuálnej právnej úpravy účinnej od 21. júla 2020, metódu komparácie, kde sme porovnávali slovenskú a českú právnu úpravu, najmä pokiaľ ide o problematiku predajných akcií, ako aj otázku o otázku nevybavenia reklamácie v zákonom stanovenej lehote. Na zhrnutie poznatkov sme využili metódu syntézy a dedukcie. Zároveň sme pri písaní príspevku realizovali dotazníkový prieskum u študentov posledného ročníka denného inžinierskeho štúdia Obchodnej fakulty Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorý nám poslúžil ako podporný prostriedok pri formulovaní záverov tohto článku. Jednotlivé čiastkové ciele sme konzultovali aj s predsedom občianskeho združenia S.O.S spotrebiteľov Poprad Ing. Michalom Fáberom.

2 Výsledky a diskusia

V zmysle poslednej novely zákona o ochrane spotrebiteľov reagujúcej na zhoršenie postavenia podnikateľov v súvislosti v prijatými opatreniami v boji proti koronavírusu COVID-19 zostáva povinnosťou predávajúcich mať na predajni kalibrovanú kontrolnú váhu iba v prípade, že predávajú tovar „na váhu“, prípadne ak predávajú tzv. vážený tovar, ako aj tovar na kusy. To znamená, že predávajúci, ktorí ponúkajú iba tovar na kusy, ktorí si zákazníci vyberajú vizuálne, už nie sú povinní mať k dispozícii kalibrovanú kontrolnú váhu. (Dôvodová správa)

Ďalšou zmenou oproti predchádzajúcej právnej úprave je zrušenie povinnosti zverejňovať reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi. Uvedené povinnosti vyplývajú predávajúcemu jednak z ustanovenia § 10a zákona o ochrane spotrebiteľa o predzmluvnej informačnej povinnosti, ako aj z ustanovenia § 18 odsek 1 zákona o ochrane spotrebiteľa o reklamáciách. (Dôvodová správa) V zmysle § 18 odseku

14 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Povinnosť mať reklamačný poriadok sa nevzťahuje na zariadenia spoločného stravovania.*“ Zariadeniami spoločného stravovania sa v zmysle § 26 odsek 1 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozumejú *„zariadenia, ktoré poskytujú stravovacie služby spojené s výrobou, prípravou a podávaním pokrmov alebo nápojov na pracoviskách, v školských zariadeniach, školách, zariadeniach sociálnych služieb, zariadeniach sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zdravotníckych zariadeniach, v prevádzkach verejného stravovania, v stánkoch s rýchlym občerstvením a v iných zariadeniach s ambulantom predajom pokrmov a nápojov a na zotavovacích a iných hromadných podujatiach.*

Rovnako tak došlo k úprave momentu, od ktorého plynie reklamačná lehota. Reklamačná lehota neplyní iba od momentu uplatnenia reklamácie spotrebiteľom, ale v prípade, že je reklamácia uplatnená napr. emailovou komunikáciou a tovar bude v dispozícii predávajúceho neskôr, plyní až od momentu prevzatia výrobku predávajúcim, čiže reálneho kontaktu predávajúceho s reklamovaným výrobkom.

Ako uvádza Vargicová (2020) zaviedla sa aj tzv. druhá šanca pre podnikateľov za menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 odsek 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého môže orgán dozoru, napr. Slovenská obchodná inšpekcia alebo Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, či Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky atď. pred uložením pokuty vyzvať povinného, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu. V prípade uposlúchnutia výzvy orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty, naopak v prípade jej neuposlúchnutia pokutu uloží.

Súčasťou vládneho návrhu zákona, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšením podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby COVID-19 bolo aj doplňujúce prechodné ustanovenie § 29d zákona o ochrane spotrebiteľa. V zmysle predmetného ustanovenia reklamácie uplatnené a nevybavené v čase do vyhlásenia mimoriadnej situácie (na území Slovenskej republiky bola vyhlásená uznesením vlády č. 111 z 11. marca 2020 z dôvodu ochorenia COVID-19 spôsobeným koronavírusom SARS-CoV-2), teda do 12. marca 2020 nemusia byť z dôvodu okolností vybavené v lehote 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie, ale až v lehote do 30 dní odo dňa skončenia mimoriadnej situácie. (Dôvodová správa)

K tomuto uvádzame, že uznesením vlády Slovenskej republiky č. 147/2020 bol uplynutím 13. júna 2020 ukončený núdzový stav na území Slovenskej republiky. Vláda zároveň konštatovala, že mimoriadny stav vyhlásený na Slovensku od 12. marca 2020 aj po ukončení núdzového stavu trvá. Predmetné ustanovenie vládneho návrhu zákona nakoniec do novely zákona o ochrane spotrebiteľa zapracované nebolo a povinnosť predávajúceho vybaviť reklamáciu najneskôr do 30 dní odo dňa jej uplatnenia zostala tak nezmenená. Zachovanie práva spotrebiteľa na vybavenie reklamácie v lehote stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa aj v čase pandémie koronavírusu považujeme za správne rozhodnutie smerujúce k zachovaniu základných práv spotrebiteľa.

2.1 Nevybavenie reklamácie v lehote 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie

V súvislosti s márnym uplynutím 30-dňovej lehoty na vybavenie reklamácie zo strany predávajúceho a z toho vyplývajúcou možnosťou spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy alebo požadovať výmenu tovaru v zmysle § 18 odsek 4 in fine zákona o ochrane spotrebiteľa poukazujeme na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. októbra 2018, sp. zn. 3 Cdo/220/2017. Podľa výroku rozhodnutia: „*Nevybavenie reklamácie v zákonnej 30 dňovej lehote nezakladá spotrebiteľovi bez ďalšieho vznik práva na odstúpenie od zmluvy podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; odstúpenie od zmluvy prichádza do úvahy len vtedy, ak namietaná vada skutočne existuje a je takej povahy, ktorá umožňuje spotrebiteľovi od zmluvy odstúpiť.*“ (Čentík, 2018) V uvedenom prípade prvostupňový súd (po vrátení veci odvolacím súdom), rovnako tak odvolací, ako aj dovolací súd spájal možnosť spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy v zmysle § 18 odsek 4 zákona o ochrane spotrebiteľa s preukázaním zodpovednosti za vady, a to konkrétne zodpovednosti za neodstrániteľné vady v zmysle § 623 odsek 1 Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplývajú rovnaké nároky ako z ustanovenia § 18 odsek 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

S rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sa nestotožňujeme, a to z viacerých dôvodov. Ako uvádza Čentík (2018) právna norma § 18 odsek 4 in fine zákona o ochrane spotrebiteľa má sankčný charakter, čo znamená, že „jej zmyslom je „iba“ sankcionovať pasivitu predávajúceho v procese reklamačného konania. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje naplnenie iba jediného predpokladu, ktorým je oneskorené vybavenie reklamácie, resp. nevybavenie reklamácie v zákonom stanovenej lehote na vybavenie reklamácie.“ Podobne sa k uvedenému rozhodnutiu stavajú ďalší autori, Alušíková, J. a Oslacký, M. Argumentujú aj tým, že odvolací, a rovnako tak dovolací súd vychádzali pri posúdení skutkového stavu jednak z dôvodovej správy k zákonu o ochrane spotrebiteľa, ktorá vykladala § 18 odsek 4 zákona o ochrane spotrebiteľa ešte v pôvodnom znení („... *Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť.*“) a jednak z českej právnej úpravy § 19 odsek 4 zákona č. 364/1992 Sb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisů (ďalej zákon č. 634/1992 Sb.), ktorá sa ale k 1. 11. 2008 zmenila. Súčasná česká právna úprava § 19 odsek 3 zákona č. 364/1992 Sb. považuje nevybavenie reklamácie v lehote 30 dní za podstatné porušenie zmluvy, následkom ktorého je v zmysle nového českého Občianskeho zákonníka právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy. (Alušíková, Oslacký, 2018)

2.2 Prieskum u študentov

V rámci povinnej voliteľného predmetu Spotrebiteľské právo, ktorý navštevujú študenti posledného ročníka denného inžinierskeho štúdia na Obchodnej fakulte Ekonomickej univerzity v Bratislave a ktorí už majú za sebou predmety ako Spotrebiteľské správanie, či Spotrebiteľská politika sme uskutočnili vlastný prieskum vo forme dotazníka. V otázke č. 2 sme sa ich pýtali na ustanovenie § 18 odsek 4 in fine zákona o ochrane spotrebiteľa, teda či považujú odstúpenie od zmluvy alebo výmenu výrobku za nový výrobok za dostatočnú sankciu v prípade nevybavenia reklamácie predávajúcim v zákonom stanovenej lehote. Odpoveď u všetkých dopytovaných študentov bola áno. Zaují-

mavé ale je, že v diskusii k vyššie spomínanému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa prevažná väčšina študentov vyjadrila pozitívne, teda že predmetné rozhodnutie schvaľuje a iba malé percento študentov si dovolilo s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nesúhlasiť.

2.3 Ochrana spotrebiteľa pri uzatváraní zmlúv na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov predávajúceho

Ďalším zákonom, ktorému venujeme pozornosť je zákon č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon č. 102/2014 Z.z.). Konkrétne problematike predajných akcií, ktoré boli do pôvodnej právnej úpravy zásielkového a podomového predaja zavedené zákonom č. 367/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov a ktorým sa dopĺňa zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon č. 108/2000). Predmetná novela z poslaneckej dielne promptne reagovala na uvedenie dokumentárneho filmu Šmejdi českej režisérky a scenáristky Sylvie Dymákovéj, pričom bola prijatá len niekoľko mesiacov pred transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES a prijatím nového zákona č. 102/2004 Z.z. Už v tom čase bola spomínaná novela predmetom kritiky (Lazur, 2013), a to aj z dôvodu rozporu s uvedenou smernicou. Problematika predajných akcií v upravenej podobe bola prevzatá aj do nového zákona č. 102/2004 Z.z.

V porovnaní s aktuálnou českou právnou úpravou tzv. organizovaných akcií v zmysle ustanovení § 20 – 20c zákona č. 634/1992 Sb., je slovenská právna úprava predajných akcií podrobnejšia. Povinnosťou organizátora alebo predajcu je vopred písomne oznamovať predajnú akciu Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej SOI), ako aj inšpektorátu SOI príslušnému podľa miesta konania predajnej akcie najneskôr 20 dní pred uskutočnením predajnej akcie, zákon č. 634/1992 Sb. upravuje rovnakú povinnosť predávajúceho v lehote najneskôr 10 pracovných dní pred uskutočnením organizovanej akcie. Písomné oznámenie musí v porovnaní s českou právnou úpravou obsahovať aj presné označenie zmlúv a určenie všetkých predávajúcich oprávnených na uzavretie zmlúv so spotrebiteľmi, a v prípade, že súčasťou predajnej akcie je aj doprava spotrebiteľov na predajnú akcie a späť, tak aj miesto, dátum, čas a podmienky dopravy v zmysle § 11 odsek 4 písm. a) zákona č. 102/2014 Z.z. Rovnaké náležitosti musí obsahovať aj pozvánka na predajnú akciu v zmysle odseku 6 predmetného ustanovenia. Prílohou oznámenia sú okrem písomného vyhotovenia pozvánky, aj návrhy zmlúv, ktoré spotrebiteľia budú môcť na predajnej akcii uzavrieť.

Povinnosťou Ústredného inšpektorátu SOI je zverejniť na svojej webovej stránke úplne znenie písomného vyhlásenia najneskôr 5 dní pred konaním predajnej akcie v zmysle § 11 odsek 5 zákona č. 102/2014 Z.z. Písomné oznámenie organizátora alebo

predávajúceho nezverejní, ak písomné oznámenie nie je doručené v rozsahu a s náležitosťami podľa odseku 4, alebo ak štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu alebo spoločníkom organizátora alebo predávajúceho je nedôveryhodná osoba. „...Za nedôveryhodnú osobu sa považuje osoba, ktorá bola v čase konania predajnej akcie, počas ktorej došlo k osobitne závažnému porušeniu tohto zákona, za ktoré bolo predávajúcemu alebo organizátorovi predajnej akcie zrušené živnostenské oprávnenie, štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu alebo spoločníkom v spoločnosti, ktorá túto predajnú akciu organizovala alebo na nej vystupovala ako predávajúci.“ (§ 11 odsek 5 druhá veta zákona č. 102/2014 Z.z.)

Inkriminovaným ustanovením, podľa nášho názoru, súčasnej právnej úpravy predajných akcií je ustanovenie § 11 odsek 8 zákona č. 102/2014 Z.z. podľa ktorého, zmluva uzatvorená na predajnej akcii, vrátane zmluvy od nej závislej, nevznikne, ak:

- a) si organizátor alebo predávajúci nesplní oznamovaciu povinnosť voči Ústrednému inšpektorátu SOI, ako aj inšpektorátu SOI príslušnému podľa miesta konania predajnej akcie v zákonom stanovenej lehote,
- b) ak Ústredný inšpektorát SOI nezverejní na svojom webovom sídle úplné znenie písomného oznámenia z dôvodu nedôveryhodnosti štatutára, člena štatutárneho orgánu alebo spoločníka spoločnosti, ktorá predajnú akciu organizovala alebo na nej vystupovala ako predávajúci, pričom spoločnosti bolo zrušené živnostenské oprávnenie z dôvodu osobitne závažného porušenia právnych predpisov,
- c) sa predajná akcia uskutoční, ale v rozpore s písomným oznámením zaslaným Ústrednému inšpektorátu SOI alebo
- d) ak je na predajnej akcii prezentovaný, ponúkaný a predávaný tovar alebo poskytnuté služby, ktoré síce boli oznámené, ale za cenu prevyšujúcu cenu v písomnom oznámení.

Podľa Lazura, J. je otázne, či spotrebiteľia v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy na predajnej akcii budú dodatočne zisťovať, či spotrebiteľská zmluva vznikla alebo nie, a rovnako je nepravdepodobné, že budú hromadne podávať žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia v prípade absolútnej neplatnosti uzavretých zmlúv. Súhlasíme s autorom, že oveľa vhodnejším nástrojom je inštitút odstúpenia od zmluvy. Rovnako tak navrhujeme predmetné ustanovenie predajných akcií vymáhať prostriedkami verejného práva napríklad sankcionovaním nedodržania povinností organizátorov alebo predávajúcich zo strany SOI. (Lazur, 2013)

2.4 Realizovaný prieskum a Záverečné zhrnutie

Už spomínaný prieskum realizovaný u študentov sa týkal aj problematiky predajných akcií, novely zákona č. 108/2000 Z.z. upravujúcej predajné akcie a reagujúcej na uvedenie dokumentárneho filmu Šmejdi v kinách v Českej republike a v Slovenskej republike. Výsledky prieskumu nás trochu prekvapili. Z celkového počtu 14 dopytovaných študentov sa s pojmom predajná akcia v zmysle zákona č. 102/2014 Z.z. doteraz nestretlo 43% študentov, zvyšok študentov sa s týmto pojmom už stretol. Na otázku č. 4, či počuli o filme Šmejdi odpovedalo iba 5 študentov áno, ostatní študenti (64%) o filme nepočuli. Na súvisiacu otázku č. 5, či vedia o čom je tento film a aký mal dopad na zmeny v našej právnej úprave, odpovedali všetci piati študenti viac-menej správne, ale iba jeden z nich prepojil odvysielanie filmu a následnú verejnú diskusiu k nemu s novelou

zákona č. 108/2000 Z.z. Z uvedeného môžeme sekundárne vyvodit', že predmetná novela zákona mala pozitívny vplyv na boj proti tzv. šmejdom. Ide najmä o povinnosť ohlásiť predajnú akciu najneskôr 20 dní pred jej uskutočnením, ako aj o náležitosti písomného oznámenia a jeho prílohy. V rovnakom duchu vyjadril svoj názor aj predseda spotrebiteľského združenia S.O.S. Poprad Michal Fáber v rámci našej spoločnej komunikácie. Podľa jeho slov, tzv. predávajúci, ktorí predávali a organizovali predajné akcie takmer v pôvodnej podobe vymizli, pričom veľkú rolu zohrala aj oznamovacia povinnosť. Oznamovať orgánu dozoru, kedy, kde a v akom poňatí má byť predajná akcia organizovaná, bolo značnou brzdou pre nekalé obchodné praktiky. (mailová komunikácia s Michalom Fáberom zo dňa 30. 10. 2020)

Po kontrole oznámení predajcov zverejnených na webovej stránke SOI môžeme konštatovať, že jediným predajcom využívajúcim predajné akcie v rokoch 2019 a 2020 bola spoločnosť ZEPTER SLOVAKIA, spol. s.r.o., pričom posledné opatrenia zo strany SOI v súvislosti s porušením zákona č. 102/2014 Z.z. boli uložené v júni roku 2015. (SOI.sk, 2020)

Záverečnými otázkami v rámci realizovaného prieskumu boli dve otázky venované celkovému charakteru spotrebiteľského práva na Slovensku. A teda, či je právna úprava spotrebiteľského práva obsiahnutá vo viacerých právnych predpisoch jasná, zrozumiteľná, dá sa v nej orientovať, a či je potrebné venovať sa otázkam čiastočného zjednotenia právnej úpravy spotrebiteľského práva napr. do jedného právneho predpisu. Na základe odpovedí dopytovaných študentov môžeme konštatovať, že právnu úpravu spotrebiteľského práva považuje 50% študentov za jasnú a zrozumiteľnú, jeden študent vyjadril skôr negatívne stanovisko a zvyšní respondenti uvažovali nad možnosťami jej vylepšenia, zjednodušenia, či zjednotenia. Prevažná väčšina študentov by privítala čiastočné zjednotenie právnej úpravy do jedného právneho predpisu, jeden z nich vidí v zjednotení nielen výhody, ale aj nevýhody (neprehľadnosť v množstve informácií).

Záver

Súhlasíme s názormi študentov, podľa ktorých by problematike spotrebiteľského práva, ktorá je pre väčšinu z nich síce jasná a zrozumiteľná, ale pre osobitné skupiny obyvateľov napr. pre seniorov, sa taká javiť nemusí, pomohla aspoň čiastočná unifikácia právnych predpisov. Súhlasne sa k potrebe zjednotenia a úpravy spotrebiteľského práva, ktoré považuje za nezrozumiteľné a komplikované vyjadruje aj predseda S.O.S. Poprad Michal Fáber. Podľa posledných informácií Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky pripravuje návrh zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý zjednotí problematiku zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 102/2014 Z.z. (o ochrane spotrebiteľov pri uzatváraní zmlúv na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov predávajúceho) a zákona č. 395/2015 Z.z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov v znení neskorších predpisov, a to prioritne za účelom transpozície troch nových smerníc EÚ. (Predbežná informácia MH SR, 2020)

Posledná novela zákona o ochrane spotrebiteľa bola aj z dôvodu opatrení ukladaných v súvislosti so šírením pandémie koronavírusu orientovaná v prospech podnikateľov, a to najmä pokiaľ ide o úpravu plynutia reklamačnej doby, ako aj o možnosť orgánov dozoru v prípade menej závažného porušenia povinností v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa umožniť podnikateľom vykonať opatrenia na nápravu v prípade upustenia

od protiprávneho konania, a to pred uložením pokuty. Pevne veríme, že pripravovaný zákon o ochrane spotrebiteľa z dielne Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky prinesie nevyhnutnú, aspoň čiastočnú unifikáciu právnej úpravy spotrebiteľského práva, ale aj jej zjednodušenie, a to v prospech slabšej strany spotrebiteľského vzťahu, spotrebiteľa.

Zoznam bibliografických odkazov

- Alušíková, J., Oslacký, M. (2018) Môže trvať vybavenie reklamácie spotrebiteľa dlhšie ako 30 dní? Dostupné 20. 11. 2018, na <https://www.epravo.sk/top/clanky/mze-trvat-vybavenie-reklamacie-spotrebiteľa-dlhšie-ako-30-dni-4291.html>
- Dôvodová správa k zákonu č. 198/2020 Z.z. ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19. Dostupné na <https://www.epi.sk/dovodova-sprava/dovodova-sprava-k-zakonu-c-198-2020-z-z.htm>
- Čentík, T. (2018) K následkom nevčasného vybavenia spotrebiteľskej reklamácie. Dostupné 28. 11. 2018, na <https://www.ulpianus.sk/judikatura-s-komentarom/k-následkom-nevčasneho-vybavenia-spotrebiteľskej-reklamácie>
- Lazur, J. (2013) Riziká návrhu novely zákona o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji. Dostupné 14. 9. 2013, na <http://salvia2.gurkol.net/salvia.blok.nalepky.cgi?stitek=ochrana.spotrebite.a>
- Najpravo.sk. (2020) Ministerstvo pripravuje komplexný zákon o ochrane spotrebiteľa. Dostupné 25. 2. 2020, na <https://www.najpravo.sk/clanky/ministerstvo-pripravuje-komplexny-zakon-o-ochrane-spotrebiteľa.html>
- Predbežná informácia k návrhu nového zákona o ochrane spotrebiteľa. www.slovlex.sk. Dostupné na: <https://www.slovlex.sk/legislativne-procesy/SK/PI/2020/32>
- SOI.sk. (2020) Predajné a prezentačné akcie oznámené SOI. Dostupné na: <https://www.soi.sk/sk/Predajne-a-prezentacne-akcie.soi>
- Vargicová, P. (2020) Zmeny v zákone o ochrane spotrebiteľa a v reklamáciách. Dostupné 21. 7. 2020, na <https://www.podnikajte.sk/zakonne-povinnosti-podnikateľa/zmeny-v-zakone-o-ochrane-spotrebiteľa-a-v-reklamáciách-od-21-7-2020>